

متن پرسش

سلام و رحمت: استاد جان مدتی است درست در زمانی که به قله نزدیکیم و زمان استراحت نیست من از کار افتاده شدم. در عین رغبت خودم و بقیه توام حضور در فعالیتهای اجتماعی و فردی و خانوادگی از من گرفته شد و با احساس شکست با افسردگی مواجه شدم. عزت نفسم را از دست دادم و در عین حضور در جمع خودم رو منزوی می بینم حس کردم گیر کار در جهاد همسرداری هست. چند وقتی هم و غم را روی این امر گذاشتم اما هنوز گشایشی که لذت بندگی را به من بچشانند حاصل نشده. ذهنی بسیار شلوغ دارم و باعث خجالت است که اعتیاد به رسانه دارم. در این زمانه که همه سعی اتصال به دریای انقلاب رو دارند حس می کنم من با ابطال وقتها و دوری از اصلها رو به زوال میرم. کاش کلامتون دستگیرم باشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نوع دیگری از زندگی فکر کنید. زیرا یکی از راههای حضور در نزد خود و در جهان، در جهاد همسرداری است که کار ارزشمندی است که اگر رزق شما باشد خود به خود پیش می آید. ولی نسبت به دیگر حضورها که ملاحظه می کنید بعضی از خواهران وارد شده اند؛ غفلت نفرمایید. مثل حضور در جهاد تبیین و عمیق شدن در معارف قرآن و خدمت به خلق. موفق باشید